

Kun minä katson Sinun kättesi töitä Tunnen ihmetystä Kaikkeuden laeista Ja elämän ohjelmointikielestä Mutta Turhautuneet väkijoukot Haluavat taas junat Törmäyskurssille Toiset ottavat Ne seitsemän päivää Aivan liian vakavasti Eivätkä näe mitään rivien välissä Ja ne toiset Elämäntehtävä Kai tarpeeton Ja putkinäköinen nihilismi Taas on iktys-kala Ja vesinokkaeläin Ajettu samaan altaaseen Sen ympärillä väkijoukko huutaa: "Tappelu! Tappelu!" En voi käsittää Pistän kädet korvilleni Ja vetäydyn omaan nurkkaani Surkuttelemaan Tätä hölmöilyä